

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Consideratie oft over-legginghe van dit mysterie. Derde deel vande
Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

Consideratie oft over-legginghe
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

No mijn ziele vergadert al u
sinnen / al u crachten / ende al
dat ghy zyt / 'tis mi den tijdt /
heeft het opt gheweest / van teene-
mael te smilten in tranen / ende te
bzanden van liefde / oberlegghen-
de dit mysterie der mysterien /
't eynde ende het slot van al dat u-
wen Salichmaecker / om u ghele-
den heeft. Comt laet ons clim-
men op den palm-boom / want
daer hanght die aenghenaemste
vrucht / diemen soude konnen ghe-
wenschen. Laet ons als eene bye
van roose op roose / ick wil seg-
ghen / van wonde op wonde / vlie-
ghen / want sy vol honich ghela-
den zijn: al dat aen desen boom
hanght is al voetsel / is al mede-
cijne.

Begint dan te klimmen / maer
en verschiet niet / al gheboelt ghy
al klimmende menichte van drup-
pelen van sijn dierbaer bloedt op
u sijnen.

aen't Cruys verheven. 17. stacie. 257

u sypen. Want om dat hy inde
perste bande sonden bande men-
schen is gheperst/ soo is het cleedt
vā sijn menscheit soo dooz-dronc-
ken vanden wijn bande Godde-
lycke gramschap / dat het van alle
kanten sijt vanden rooden bloe-
de. Hy en heeft eplacen gheen ghe-
daente van mensche meer: noyt
melaetschen / wiens seeren van-
den hoofde totten voeten van et-
ter en bloedt seepen / en was soo
misnaecht. Isa. 53. Wy hebben
hem / seide eenen propheete / ghesien
als eenen melaetschen / ende hy
was soo misnaecht / dat wy
meynden dat iemandt moeste we-
sen / die van Godt gheslaeghen
was. Men sagh in hem noch ghe-
daente / noch forme. Sijn Coninc-
lijck hooft / met doornen dooz-
boort / bloeyt vanden bloede op al-
le kanten. Sijn onnoosel handen /
die noyt het minste quaedt bedze-
venen hebben / zijn deurgæet met
twee plompe naghelen / en bloeyen
als roode fonteynen. Sijn heylighe
voeten die noyt eenen voet-
stap

stap buyten den wegh der recht-
 heerdighepdt ghetreden en heb-
 ben / zyn niet eenen noch veel gro-
 der naghel aen't Crupte ghesla-
 ghen. Sijn alder-schoonste aen-
 schijn / dat de Enghelen verblyd-
 de in sijn aenschouwen / is soo
 mismaeckt / dat het bycans gheen
 mensch en ghelijckt. Sijn herte is
 soo versmoort in droefhepdt / dat
 het boven menschelijck begriyp
 is. Sijnen naem ende faem is soo
 berclepnt ende versmaet / dan hy /
 als Capiteyn vande dieben / in't
 middel van twee dieben ghehan-
 ghen wordt. Ende in plaetse van
 de gheene die hem dit al aen doen
 hart toe te spreken / oft eenighe
 ontweerde te thoonen / soo roept hy
 aen sijnen hemelschen Vader : Va-
 der verghevet hen, want sy en we-
 ren niet wat sy doen.

Dat iemant wilde / o mijn ziele!
 een mensch vol pijn schildereren /
 oft veel pijnen in een lichaem ver-
 sieren oft imagineren ; soude hy /
 ick en segghe niet meer / maer ick
 diesghelijck comen booz-haelen /

daer

daer niet een lidt vzen soude we-
 sen van groote tozmenten/in wen-
 dige/ uytwoendighe/ van vzienden/
 van vbanden / van Godt ende
 vande menschen? Maer uyt gheen
 saecke en suldy / mijn ziele / beter
 comen achter-haelen een gepn-
 stecken vande swarigheyt van sijn
 lijden / van oberlegghende hoe dat
 uwen Salichmaecker moeste te
 moede wesen / naedemael dat hy
 was roepende: Mijnen Godt, mij-
 nen Godt, waerom hebby my ver-
 laten? Hoe moesten die pijnen o-
 berhoop loopen / daer Godt men-
 sche / Godt aenriep / ende sijn be-
 clach dede van hem verlaten te
 hebben naer den beboelijcken
 troost / ghelijck oft hy seyde: Is
 moghelijck Vader / dat ghy / die
 altydts rechtveerdigh zijt / my u-
 wen eenighen beminden Soone
 verlaten hebt in soo schroomelijc-
 he tozmenten; my / die u noyt in
 't minste vergramt en hebbe; my/
 die noyt ghesondicht en hebbe;
 om die boose sondaeren / om u
 knechten / die niet open houden /

noch

260. Den Bloedigen Bruydegom
noch op-houden en sullen / van
goets moets u te vergrammen /
ende alle dese mijne pijnen te ver-
nientoen. Hoe is't moghelijck /
dat u goetheydt soo teghen my
verstoozt is / dat / om al de werelt
te vergheben / ick alleene moet die
schuld van alle betaeken ; om dat
sy al soudent moghen vry gaen /
dat ick alleene inde zee van alder-
hande tormenten versmoort wor-
de? Niet Vader dat ick ontsegghe
te lijden vooz hen / maer 't gheene
dat my meer aen-gheeft / is van de
clepne vrucht die sy met dit swaer
lijden doen sullen / ende dat sy soo
lichtelijck weder met sonden sul-
len besmeuren het cleedt dat my
soo dier cost om te wassche. Want
om alsoo veel als die tormenten
aengaet : Sitio , ick hebbe dorst /
om noch veel meer te lijden / waert
van noode Sitio , ick hebbe dorst
vande saligheyt van hurre zie-
len / die sy soo luttel achten. Ende
in teecken dat my desen dorst meer
pijnicht / dan alle mijn tormenten /
soor oep ick Sitio, ende niet Doleo.

Ich

aen't Cruys verheven. 17. statie. 26 I

Ich hebbe dorst/ende en roepe niet
dat ich pijn hebbe. Ja ich hebbe
sulck-eenen dorst / dat ich sterbe
van grooten dorste. Ende daerom
Vader in uwe handen bevele ich
mijnen gheest. Hy sterft/mijn ziele/
ras/ras: hy sterft !

Affectie ende verweckinghe van
den wille.

Vierde deel der Meditatie.

Ach ! ach my ! hy sterft. Den
Geber des lebens sterft/het le-
ven selve sterft / Godt sterft / ende
moet ich blijven in het leven? Neen
ich geensins. Maer hoe soude ich
konnen blijven in't leven / als het
leven sterft? Maer die doodt des le-
bens soo en lust my niet te leven/
Maer al wild' ich leven / wie kan
leven sonder leven? En sydy dan
ghy niet / die daer hanght sonder
leven / mijn leven? ja ghy sonder
twyfel. Maer zyt ghy dan mijn
leven (o mijn leven!) hoe blybe
ich dan sonder u in't leven? ten
kan niet gheschieden. Maer hoe!
ben